

GORENJEC

Političen in gospodarski list.

Stane za Kranj z dostavljanjem na dom 4 K, po pošti za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za Nemčijo 4 marke, za Ameriko 2 dolarja. Posamezne številke po 10 vin. — Na naročbe brez naročnine se ne ozira. — Uredništvo in upravnistvo je v hiši števil. 173. — Izdajatelj: Tiskovno društvo v Kranju. — Odgovorni urednik: Lavoslav Novak. — Rokopisi naj se ne pošiljajo prepozno.

Izhaja vsak petek
: ob petih zvečer :

Inserati se računajo za celo stran 50 K, za pol strani 30 K, za četrt strani 20 K. Inserati se plačujejo naprej. Za manjša oznanila se plačuje petiti-vrsto 10 vin., če se tiska enkrat, za večkrat znaten popust. Upravnistvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnina, reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Vojna z Italijo.

Laški list „Corriere della Sera“ toži, da Italijani prepočasno napredujejo, in pravi: „Ne vemo, kako so Avstrijci organizirali svojo brambo na Krasu, to pa vemo, da je ta bramba strašna. Na tisoče raznih stvari si je sovražnik izmislil in poslužil se ugodnih okoliščin, da z izredno spretnostjo brani Kras. Na dan vzamemo sovražniku kak prekop, zadenemo na pripravljeno postojanko, katero je treba znova napadati. Za vsakih sto korakov sveta treba ljutega boja. Napad za napadom delajo Avstrijci in vse kaže, da želijo pričeti z ofenzivo.

O hudem boju, ki je bil dne 5. julija na spodnji Soči, od Gorice do morja, se še tole poročča. Na zapadni strani Gorice je začel sovražnik dne 5. julija zjutraj ob štirih strahovito streljati s topovi raznih vrst. Najhujši ogenj je bil okoli pevne in Podgore. Odbit je bil napad na utrbo pri Ločniku. Ko so z večjimi silami Italijani tam vdruživši pritiskali, so imeli velikanske izgube. Na višini pri Dobrdbodu so Italijani neprenehoma streljali s topovi, pa jim je češki polk iz Brna dobro odgovarjal.

Na fronto med Gorico in Trzičem je postavil Cadorna okoli 200.000 mož, tako da je prišlo na vsak meter daljave po 7 mož. Te čete je podpiralo 400 topov različnega kalibra, ki so kar razsipavali strelivo. Italijani so imeli zavest, da bodo s tako močjo gotovo prodrli. Kar prižvižgali in pripeli so na bojišče. Ali naše strojne puške

so jih neusmiljeno kosile, tako, da je padlo Italijanov okoli 40.000. „Tribuna“ sodi, da so izgubili Italijani ob Soči vsega skupaj 80.000 mož.

Na Tirolskem je nekaj malo naših mož vzelo italijanski tabor. V njem so našli 15 mrtvih Italijanov, 300 kg mesa, mnogo drugega živeža in veliko streliva.

Tudi pri Redipullji so Italijani otvorili silen topovski boj, a brez uspeha. Velike čete bersaglierov so napadle z ročnimi granatami, pa sta bili dve kompaniji popolnoma uničeni. 250 mož je ležalo pred našo fronto.

Drugi dan so naši odpodili iz Ločnika trop Italijanov, ki se je bil tam vgnedil. Na južnem delu goriških utrd je bil ta dan zopet velik topniški boj. Ob sedmih zvečer je bil vnovič odbit naskok na Podgore, pri katerem so se izkazali Dalmatinci s svojo hrabrostjo. Italijani so morali bežati.

Dne 7. julija je italijanski zrakoplovec metal bombe na Trst. Vnela se je tovarna za linolej, a so kmalu pogasili ogenj.

Na primorski bojni črti so Italijani napravili dne 12. junija več napadov, tako pri Vermiglianu, Redipullji in na več točkah pod vrhom Krna na južno stran. Seveda so bili povsod odbiti.

General Dankl je vojnim poročevalcem rekel, da bo prišel trenutek, ko bodo naše armade proti Italiji pričele z ofenzivo.

Mesto Trzič (Monfalcone), ki leži tri kilometre od Jadranskega morja, šteje okoli 4000 prebivalcev. Okoli njega so hudi boji in je mesto zelo veliko trpelo.

Neki avstrijski zrakoplovec je metal bombe na Kormin. Vrgel je dve bombi in se srečno vrnil. Italijani so na vso moč nanj streljali.

Razen artiljerijskih bojov in malih prask se na italijanskem bojišču dne 14. julija ni nič posebnega dogodilo.

pruski armadni zbor in nato je napadel pri Ligniju Blücherja. Prusi so bili poraženi in malo je manjkalo, da ni bil Blücher vjet. Francozi ga namreč niso spoznali, ko je padel in ležal pod ubitim konjem. Napoleon je zagrozil, da bo „vse Pruse pometal v Reno“. V bitki pri Quatrebrasu je Napoleon napadel Angleže. Tu je izgubil življenje vojvoda Viljem iz Braunschweiga.

Blizu Bruselja pri vasi Waterloo, se je pa Napoleon nasproti postavila angleška glavna moč pod Wellingtonom. Tu je prišlo do ljute bitke pri Belle-Alliance, kamor sta prišla Angležem na pomoč tudi pruski poveljniki Bülow in Blücher. Napoleon je bil poražen, četudi je na vso moč naganjal svoje vojake, da naj ne opešajo v boju. Njegova stara garda je bila posekana, drugi vojaki so zbežali in med njimi tudi Napoleon sam. Malo je manjkalo, da ni bil vjet. Moral je skočiti z voza in v naglici ondi pustiti klobuk in meč. Drugi dan je dospel v Pariz. Sedaj je bila njegova usoda zapečaten. Armada je bila razbita zavezniki so pa pritiskali za njim in so zahtevali, da naj odstopi.

Francozi so poslali k zaveznikom deputacijo s posredovalnim predlogom, da naj prestol zasede Napoleon II. Ti so pa odgovorili, da se bodo o usodi Francoske dogovorili v Parizu.

Dne 2. julija so čete zaveznikov prišle pred Pariz. Parižani so se udali. Prusi in Angleži so dne 7. julija vkorakali v mesto in ž njimi kralj Ludovik XVIII. Tri dni poprej so prišli v Pariz vladarji Rusije, Avstrije in Prusije. Napoleon je pobegnil v Rochefort in hotel oditi v Ameriko,

Z bojišča ob spodnji Soči je 9. t. m. sporočil neki Miško iz Kranja to-le: Lepe jasne dneve imamo sedaj. Res je zelo vroče, a se že prestane. Zadnja dva dni vlada tu skoro na celi črti mir. V daljših presledkih pade tu in tam nekaj strelcov. Opaža se, da so Polentarji potrebni pregrupacije. Razbite in raztresene imajo vse sprednje oddelke in gotovo bodo luknje zamašili z novimi oddelki. Silno hite presti pred svojimi postojankami žične mreže in kopati jarke. To je za nas dobro znamenje. Začeli so se namreč resno bati, da bomo mi začeli prodirati. Vse noči delajo. Smešno! Napovedali so nam vojno in so mislili, da bodo v par dneh v Ljubljani, sedaj se pa morajo ob meji sami v tla zakopavati, da bi mi ne vdrli v deželo polente in rižota. No, ko bodo zreli, jim bodo mreže malo koristile. Jaz sem precej izmučen. Po dnevu ne morem spati, ker je tu prevroče in polno komarjev. Vrh tega pa vse šumi sviloprejk, ki brečče kakor murčki, in človek postane nervozen, ker mora poslušati to muziko. Po noči pa moram po dvakrat ali trikrat vstati, ko streljamo na Lahe, ki natezajo mreže in kopljejo jarke. To streljanje traja vsakikrat po trideset ali celo uro. Da sem tako naglo napredoval, je bila pa slučajna sreča. Bilo je tako. Pred nekaj dnevi sem sedel zjutraj ob treh pred velikim daljnogledom in sem opazoval pod seboj krasno pianoto, ravno ko je soince vzhajalo. Iz radovednosti sem gledal brezskrbno semtertja skoz močni daljnogled. Kar zapazim, da drvi po cesti v trab sovražna baterija. Ker že dobro vem za vse ceste, kam drže, sem tudi spoznal, da mora ta baterija priti na tisti del ceste, kamor smo prej enkrat streljali. Takoj naznanim po žici bateriji v dolini, da naj se hitro pripravi k ognju, in potem pokličem generala nadporočnika in mu povem, kaj se godi. Kot blisk je skočil za menoj in že so letele številke in povelja za izstrelitev do baterije. V tem času

toda Angleži so mu zaprli pot. Ušel bi bil iz Evrope na neki danski ladji, ali hotel se je rešiti zasledovanja s pomočjo Angležev. Izročil se je 15. julija poveljniku neke angleške bojne ladje z besedami: „Prihajam k Vam in se izročim v varstvo angleških zakonov.“ Angleškemu vladarju se je pa pismeno za to priporočil, da naj ga vzame v varstvo plemenito angleško ljudstvo, ker je dokončal svojo politično pot. V Plymtonu, kjer se je hotel vkrcati, mu je bil izročil sklep zveznih vlastij, da ne pojde v Ameriko, marveč na otok Sv. Helene, kjer bode živel kot vjetnik pod angleškim nadzorstvom. Vse njegovo upiranje proti temu sklepu ni nič izdalo. Nekaj njegovih zvestih generalov ga je spremlilo v prognanstvo, kamor je dospel 18. oktobra 1815, na drugo obletnico bitke pri Lipskem. Pogumno je prenašal Napoleon veliko ponižanje. Časa je imel dovolj, da je lahko spoznal minljivost sveta, ko je iz najmogočnejšega vladarja postal osamel vjetnik.

Umrl je Napoleon v prognanstvu dne 5. maja 1821, previden s svetimi zakramenti. S cerkvijo, kateri je storil toliko krivic, se je bil sprivil že popreje. Njegovo truplo so pokopali v neki romantični dolini na otoku Sv. Helene. Želel je biti pokopan na Francoskem, ali ta želja se mu je izpolnila šele v oktobru l. 1840., ko so njegove zemeljske ostanke pripeljali v Pariz in ondi prav slovesno položili k počitku. Napoleonov sin, ki je bil vzgojen na Dunaju kot vojvoda Reichstadtski, je umrl 22. julija 1832, vdova cesarica Marija Louisa pa l. 1847.

(Dalje prih.)

PODLISTEK.

Pred 100 leti. (Dalje.)

Kralj Ludovik je bil že poprej pobegnul iz Pariza in zbral svoje čete v Lillu. Toda tudi Lille se je izreklo za cesarja in Ludovik v svojem kraljestvu ni imel nikjer več zavetja. Šel je čez Nizozemsko in je v Gentu prosil Angleže pomoči.

Ko je bil Napoleon prišel v Pariz, je zasledil v miznici nekega pobegelega ministra listino, s katero so napravile Francoska, Avstrija in Angleška med seboj zvezno pogodbo. Poslal je to listino ruskemu carju, da bi ga nadražil proti drugim zaveznikom in spravil na svojo stran. Osupnil je pa, ko je izvedel, da se je stvar že prej poravnala in da so vse prejšnje velemoči, ki so podpisale pariški mir, proti njemu jedine, ter da so sklenile, da on radi bega z Elbe in vpada na Francosko ne zasluži nikjer nobenega varstva. Štiri glavne moči, Avstrija, Angleška, Rusija in Prusija, so res na podlagi pogodbe v Chaumontu napravile novo zvezo, ki naj bi vzdrževala proti načrtom Napoleona sklepe pariškega miru in dunajskega kongresa.

Napoleon se je brž odpravil na vojsko predno so zavezniki mogli skupaj spraviti svoje čete. Nabral je stotridesetisoč mož in se je 14. junija 1815 dvignil proti Belgiji, da bi napadel Blücherja, ki je stal tam s 100.000 možmi. Blizu Bruselja je pa bilo okoli 70.000 Angležev in Holandcev. Precej drugi dan je iznenadil Napoleon prvi

so že prišli prvi jezdec na oni kos ceste, kamor so udarili prvi šrapneli. Kako so jih strelili razmetali na vse strani! Drugih šest strelav je padlo na topove, vojaki so popadali z vozov in so se valjali po cesti. Oddaljeni so bili od nas 6 1/2 km zračne črte. Točno je zadel že prvi strel; smo pač elitni fantki! Nič čudnega. Jaz imam že vse kote in distance tako zatolčene v glavo, da se mi večkrat o njih sanja. Je smešno, pa resnično. Gospod nadporočnik mi je precej po onem srečnem zadetku stisnil v roko nekaj srebrnih kronic in še isti dan je šla vloga na višje poveljstvo. Drugi dan sem postal nadognjičar. Vsi gospodje so mi stiskali roko in mi čestitali, češ, da imam bistro oko. Mi še čakamo. Ko se nabere dovolj pešcev, jo bomo udarili za Polentariji proti Markovemu trgu. Nikdar ne bo nobeden izmed njih stopil na našo domačo grudo.

Potop križarke «Amalfi». Italijanska križarka „Amalfi“ je bila z drugimi ladjami na poizvedovanju v zgornjem delu Jadranskega morja. V jutru dne 7. julija jo je torpediral neki avstrijski podmorski čoln. Križarka se je takoj močno nagnila na stran. Poveljnik je moštvo ukazal skočiti v morje, kamor je potem skočil tudi sam. Večina posadke se je rešila, ladja se je potopila 30 km od italijanskega obrežja. Po nekaterih poročilih je od posadke utonilo 180 mož. Posadka je štela 684 mož.

Avstrija — Rusija.

Prestolonaslednik Karel Franc Jožef je prišel iz glavnega stana na Dunaj, da je poročal cesarju o položaju.

Ob reki Bugu, severozahodno od Buska pri Derevljanu, so naše čete vzele neko rusko opiralnico.

Rusko uradno poročilo z dne 10. julija se glasi: „Ob Bobru blizu Osovjeca je poizkušal sovražnik napraviti most čez reko. Naša artiljerija je most porušila. V Prašnišu je bil živahen artiljerijski boj. V smeri proti Bolimovu je napredoval sovražnik. Mi smo obdržali svoje postojanke. Pri Lublinu se je naša ofenziva razširila na celem prostoru od pritoka Por-Lipa do nekega potoka južno od Bihave. Sovražnik se dalje umika. Od Bihave do zahodnega Buga ni bilo nobenega spopada izvenzemski napad nekega nemškega polka, katerega smo odbili. Ob Bugu, Zlati Lipi in Dnjestru ni nobene izpremembe. Naše patrulje na celi fronti poizvedujejo. Tekom enega dneva so vjele nekaj sto sovražnikov. Pri nekem brezuspešnem napadu na vas Kupčo ob Bugu je pustil sovražnik pred našo fronto okoli 500 mrtvih in ranjenih.“

Ob besarabski fronti so Rusi zopet z velikimi silami poizkušali dobiti avstrijske postojanke, pa so bili z najtežjimi izgubami odbiti. Rusi so se tudi tu poslužili vojne zvijače. Poslali so k avstrijskim jarkom v kmete preoblečene vojake. Ko so Rusi došli v bližino jarkov, so pričeli metati bombe, na kar so za njimi naskočili oboroženi Rusi. Avstrijske čete so napad opazile in ga hrabro odbile.

Ruski letalci so tudi 11. julija obiskali avstrijsko fronto v Bukovini in Črnovici. En letalec je metel bombe v bližino našega letališča, ki so pa zgrešile svoj cilj in niso razpočile. Naši letalci so pobrali te bombe, pritrdili nanje lističe z napisom, da te bombe niso pošteno mišljeno darilo, ki se ga ne more sprejeti, in so vrgli bombe v ruski tabor.

Pri Krasniku se je naše prodiranje ustavilo. Rusi so nagnali skupaj veliko čet in so napadali naše po noči in po dnevu. V okolici Krasnostava so bili dne 11. julija med nemškimi in ruskimi četami boji, ki so bili za Nemce ugodni.

V Lvovu in okolici se hitro popravlja škoda, katero so Rusi povzročili pred svojim odhodom. Na kolodvorskih zgradbah cenijo škodo nad 16 milijonov kron.

Nemški generalni konzul Heinze se je že vrnil z Dunaja v Lvov.

Vojaški atašeji nevtralnih držav, ki so bili med zadnjimi velikimi dogodki v Galiciji, so odpotovali na zahodno bojišče.

Ruski vojni sod je imel nedavno posvetovanje, katerega se je udeležil tudi car. Sklenilo se je, upirati se prodirajočemu sovražniku do skrajnosti. Na Dnjestru stoječe ruske čete so dobile nalogo, da naj tam ostanejo in branijo vhod v Besarabijo. Med Krasnikom in Lublinom mora priti do od-

ločilne bitke. Ako to bitko Rusija izgubi, potem se njene čete umaknejo do črte Varšava—Brest-Litovsk—Rovno.

Več dnij se že bije velika bitka med Bugom in Vislo. Oster boj je zlasti pri Krasniku, kjer imajo Rusi zasedene višine.

Avstrija — Črna Gora.

Zadnji čas razvijajo Črnogorci ob hercegovinski meji živahnije, a popolnoma brezuspešno delovanje. Približno dva črnogorska bataljona sta nedavno po daljšem obstreljevanju s težko artiljerijo zopet napadla naše obmejne postojanke vzhodno od Artovca. Bila sta odbita. Neki naš ietalec je istočasno zelo uspešno metel bombe v neki črnogorski tabor. Bolj južno od tam je vdrl neki sovražni bataljon čez mejo. Tudi ta je bil s protinapadom vržen na črnogorsko ozemlje. Vzhodno od Trebinja je sovražnik po neuspešnih minulega tedna zaman poskušal, da bi z ognjem težke artiljerije dosegel kak uspeh.

Nemčija — Rusija.

Pri Osovjecu, kjer so Nemci prenehali z napadanjem na trdnjavo, so napravili Rusi napad na Nemce, pa so bili odbiti. Dne 7. julija po noči, kakor poročajo Rusi, so Nemci napadli ruske postojanke na kolodvoru v Muravijevu. Zahodno od ceste Kalvarija—Suvalki so Nemci prekorali reko Hementko. Drugi dan so jih Rusi vrgli zopet nazaj. Tudi pri vasi Jednoressec so Nemci napadli ruske strelske jarke, a brez vspeha. Na levem bregu Visle so Nemci 7. julija izpustili strupene pline, ki so delali velike oblake, v smeri proti Bolimovu. Posrečilo se jim je, da so vzeli nekaj ruskih jarkov prve vrste, drugi dan so pa bili Nemci večinoma zavrženi. Med trgovom Reno in vasjo Jožefov so Nemci napravili brezuspešni nočni napad.

Ruske čete so korakale dne 7. julija proti Bistrici in Rusi se hvalijo, da so vjeli 11.000 sovražnikov, zaplenili več strojnih pušk in jedno zastavo, kar je po poročilu z Dunaja zelo pretirano. Resnica je, da so naši na cesti Krasnik—Lublin svojo štiri kilometre pred splošno fronto pomaknjenjo vojno skupino dne 7. julija potegnili nazaj, ker so jih Rusi močno napadli od spredaj in od strani.

Nemške čete so vzele z naskokom pri Lipini, ob cesti Suvalki—Kalvarija, ruske predpostojanke v širini štirih kilometrov.

Nemčija v bojih na zapadu.

Od 4.—10. julija je bilo v bojih med Mozo in Mozelo vjetih 1798 Francozov, zaplenjenih 12 strojnih pušk, 18 metalcev min in trije topi.

Še vedno se vrté boji okoli tovarne za sladkor v Souchezu. Zadnji čas so Nemci odbili pogostne francoske napade z ročnimi granatami. Z granatami so ustavili Nemci Francoze tudi pri Perthesu. V Argonih so imeli Nemci dne 13. julija večji uspeh. Vzeli so francosko črto v širini 1000 metrov. Vjeli so enega častnika in 137 mož ter dobili eno strojno puško in enega metalca min. Pri Boureuillesu so Nemci naskočili neko postojanko v širini treh kilometrov, in sicer na neki višini. Vjeli so 2581 neranjenih Francozov, med njimi 51 častnikov, nadalje so dobili okoli 400 ranjenih, zaplenili dva gorska topa, dva revolverjska topa, 6 strojnih pušk in veliko streliva. Uničili so Francozom 8 topov, ki so stali med obema vrstama.

Rusija — Turčija.

Na Kavkazu so bili zadnji čas precej hudi boji. Turki poročajo, da so Rusi imeli 3000 mrtvih in ranjenih in da so mnogo Rusov vjeli.

Rusija in Bolgarija.

Odkar so Rusi začeli zapuščati Srbe in se ti približujejo Avstriji, si skuša Rusija privezati zopet Bolgare. V pošteve prihaja to, da bi Bolgari lahko napadli Turčijo in v zvezi z Rusi pomagali osvojiti Carigrad. Tako bi Rusija lahko dobivala mimo Carigrada tudi potrebnega streliva. Bolgarija pa zahteva za te usluge visokih nagrad in zato se četverozveza ne more odločiti, da bi ji ustregla in pripomogla k izpolnitvi ruskih želj. Prizadevanja četverozveze se tedaj utegnejo v Bolgariji popolnoma izjaloviti.

Rusija in Srbija.

Preden se je pričela vojna Avstrije z Italijo, je ruski car pisal pismo srbskemu kralju Petru in ga je pozval, da naj zdaj prično Srbi s krepkim prodiranjem, kar bo tem lažje, ker bode imela Avstrija obilo posla z Italijo. Kralj Peter je pa odgovoril carju, da ne more ustreči tej želji, ker Srbi veliko trpijo vsled nalezljivih bolezni in ker imajo malo streliva ter bi ofenziva proti Avstriji postala za Srbijo osodepolna. Rusi so vsled tega odgovora na Srbijo postali nevoljni.

Grčija in Srbija.

Ne le Italiji, tudi Grčiji ni všeč, da je Srbija zasedla kos Albanije. Grški listi so mnenja, da je Grčija s tem oškodovana in da vsled tega prenehá njena zveza z Srbijo.

Albanija.

V Albaniji so zadnji čas zasedli Srbi 7 krajev severno od Drača, Črnogorci vse južno zaledje od Skadra, Grki pa so dospeli do reke Semeni in zasedli 14 vasij južno od Ohridskega jezera.

Grčija in Italija.

Grčija se je pritožila pri italijanski vladi, da se je neka italijanska ladja poslužila pri vožnji grške zastave. Italija je odgovorila, da se je to zaradi tega zgodilo, ker imajo nemški in avstrijski podmorski čolni v grških vodah svoja skrivališča in jih je italijanska vlada hotela izvabiti, da bi se ji približali.

Rusija in Italija.

Rusi so hoteli poslati Italiji avstrijske vjetnike italijanske narodnosti, toda nevtralne balkanske države so prepovedale, da bi jih tam prevažali.

Turčija in Bolgarija.

Turčija je pripravljena odstopiti Bolgariji, da ohrani dobro sosedstvo, nekaj svetá. Težave dela le odstop ozemlja pri Odrinu, katero bi Turčija rada ohranila. Tudi bi Turčija rada imela kolodvor pri Karagaču, v kar pa Bolgarija noče privoliti.

Romunija.

Romunija stoji pred odločitvijo. Z Avstrijo in Nemčijo ima Romunija posebno pogodbo. Ker pa dela Romunija Turčiji, zaveznici Avstrije in Nemčije, posebne neprilike, je s tem prišla ob veljavo tudi omenjena pogodba.

Italija.

Italijanska socijalna demokracija je še vedno vojni nasprotna in je iz stranke izključila tiste svoje člane, ki so se za vojno priglasili kot prostovoljci.

Tripolis.

Vstaši v Tripolisu so Italijane prisilili, da so morali iz nekaterih krajev popolnoma umakniti svoje čete. V mnogih krajih v Tripolisu se italijanski vojaki ne morejo več vzdržati. Guverner general Tassoni namerava odpotovati v Italijo, ker v Tripolisu ne more ničesar opraviti.

Rusija.

Sv. sinod je na carjev ukaz zapovedal, da se naj po vsi ruski državi opravljajo po cerkvah molitve in prirejajo procesije, da se izprosi božja pomoč, ker se domovina nahaja v težavnem položaju. — Dumo bo otvoril ruski car dne 31. avgusta. Odseki dume so se zbrali prvič dne 5. julija. Seji je predsedoval ministrski predsednik Goremikin. — Za prokuratorja sv. sinoda bo imenovan moskovski plemiški maršal Samarin. — Med novim ruskim notranjim ministrom Ščerbatovim in ministrskim predsednikom Goremikinom je prišlo do precej ostrega nasprotja, tako da je Goremikin pripravljen odstopiti. — Ruski ministrski svet se je ta teden posvetoval o izpremembah postav, katere je zahteval veliki knez Nikolaj. — Novi vojni minister je ukazal, da naj se odslej porabi vsak dan za vjetnike le 9500 pudov mesa. Doslej se ga je porabilo 15.000 na dan. Tudi se bodo vjetniki porabljali še bolj za kmečka dela. — General Baljaev, načelnik ruskega generalnega štaba, je bil imenovan za pomočnika vojnemu ministru.

Nemčija in Amerika.

Zaradi potopljene ladje „Lusitanije“ je Nemčija odgovorila Ameriki, da nemške vlade radi potopa ladje ne zadene nobena krivda. Ladje, ki

NOVIČAR.

vozijo vojni material, niso več nevtralne, in tako izgine meja med trgovskimi in vojnimi ladjami. Amerikanska vlada naj prevzame poroštvo, da ladje iz Amerike ne bodo vozile konterbanda, in potem bodo varne pred vsakim napadom. Določijo se štiri ladje za prevoz popotnikov iz Amerike na Angleško in te naj vozijo pod ameriško zastavo. Te ladje bi mogle biti tudi angleške ladje, samo da bo zastava amerikanska, pa bi se jim nič hudega ne pripetilo. — Amerikanski listi niso odgovora Nemčije nič prijazno pozdravili.

Vojna v nemški Afriki končana.

V južnozahodni Afriki so napravili Nemci veliko državo, ki obsega več sveta kakor mati Germanija. Sosedna zveza držav, ki je odvisna od Angležev, je že dolgo napadala nemško državo. Sedaj je konec. Nemški vojaki so se vsi udali in se izročili Angležem kot vjetnike, namreč 204 častniki in 3293 mož. — V južnovzhodni Afriki so pa Angleži potopili dolgo preganjano nemško križarico „Königsberg“, ki je priplula iz vzhodne Azije s 300 možmi na krovu Nemcem v Afriko na pomoč. Med potjo je potopila nekaj angleških parnikov. V Afriki se je zatekla v neko reko in se dolgo skrivala pod drevjem. Sedaj so jo Angleži končali, ko so jo napadli s štirimi ladjami.

POLITIČNI PREGLED.

Avstrijska mornarica ni imela doslej v vojni z Italijo nobenih večjih izgub.

Nemški podmorski čolni. V Sredozemskem morju je dvanajst podmorskih čolnov. Namerava se, pomnožiti to število tako, da bodo Nemci s podmorskimi čolni prisilili Angleže in Francoze, da odpravijo blokado pred Dardanelami in prenehali z napadi na Galipoli.

Iz Skadra je došel na Dunaj avstrijski generalni konzul Halla.

V Sofiji se je izrekla obsodba zaradi znane napada z bombami. Dva napadalca sta bila obsojena na smrt, eden na 20 let in eden na 10 let v zapor. Zaprti so tudi bivšega ministra Genadijeva, ki je zapleten v zaroto. Prizadet je baje tudi angleški poslanik.

V Kronstadtu je baje arzenal zletel v zrak.

Sestanek treh kraljev. Govori se, da se bodejo ta mesec sešli v Atenah bolgarski, rumunski in grški kralj.

Ruske sanje. Rusi so mislili, da bodo vojne priprave Italije proti Avstriji veliko prej končane, kakor se je to v resnici zgodilo, in da bodo vsled tega Rusi v Galiciji razbremenjeni. Ker so se pa Rusi morali iz Galicije tako naglo umakniti, so bili vsi ruski načrti uničeni. 250.000 mož so imeli Rusi pripravljenih pri Odesi proti Turčiji, pa so jih morali poslati v Galicijo na pomoč. Črno morje so hoteli Rusi napraviti kot svoje morje in je zapreti, sicer pa dobiti Carigrad in ozemlje na obeh straneh Dardanel. Angležem so hoteli Rusi prepustiti ureditev zadev od Male Azije do Egipta. Vsled zadnjih ruskih in angleških neuspehov so vse te sanje izginile. Celi polki angleških čet, kakor poroča general Hamilton, so bili pred Dardanelami uničeni. Hamilton pravi, da bi Angleži potrebovali, na Gallipoliju vsak mesec samo za nadomestilo 35 do 45 tisoč mož.

Francoska ladja potopljena. Francosko ladjo, ki je vozila na Gallipoli vojni material v vrednosti 1. milijona frankov, je nemški podmorski čoln 5. julija torpediral in potopil.

Italijanska zvestoba. Letos po zimi je načelnik avstrijskega generalnega štaba baron Hötendorf sporočil načelniku italijanskega generalnega štaba Cadorni, da bi rad imel z njim konferenco. Cadorna mu je pa odgovoril: „Konferenca je nepotrebna, ker je italijanski ministrski svet sklenil nevtralnost. Odredila se je lahka mobilizacija, ako Avstrija ne bo zasedla Lovčena in ne bo motila ravnotežja v Adriji, tedaj Italija ne bo nikdar nastopila proti Avstro-Ogrski.“

Italijanska svoboda. Več italijanskih in avstrijskih duhovnikov iz zasedenih krajev so odvedli Italijani trdo zvezane v ječe v Verono, Vicenco in v Videm.

Srbski poslanik pri Vatikanu. Sv. oče je sprejel novega srbskega poslanika pri Vatikanu dr. Gavriloviča, ki je bil do sedaj srbski poslanik na Cetinju. To poslaništvo se je ustanovilo vsled sklenjenega konkordata med Vatikanom in Srbijo.

Narodna enakopravnost prihaja zaradi vojne z Italijo do veljave. V Pulju so sedaj nabili trojezične ulične napise, kar se je poprej zastonj poizkušalo doseči.

Legia nazionale. C. in kr. etapno poveljstvo 5. armade je prepovedalo prodajati predmete, ki imajo znake in napise ter se sploh nanašajo na razpuščeno družbo Lega nazionale, kakor tudi na druge družbe, razpuščene zaradi državni sovražnih tendenc.

Dvojna Kalvarija. Čuden slučaj je nanese, da so bili zadnji čas najhujši boji na dveh Kalvarijah: ena Kalvarija je na skrajnem severnem bojišču pri Šavlah na Poljskem, druga je pa pri Gorici. Na njej so trije križi. Nad 6000 granat in šrapnelov so izpustili Lahi na našo postojanko na Kalvariji pri Gorici. Mi smo imeli le malo izgub na griču, pač pa so letele granate na Podgoro, jo razrušile, zažgale in ubile veliko ljudi. Ko so pa Lahi potem Kalvarijo naskočili, so imeli nad 1000 mrtvih. Strašna je Kalvarija za nas, še strašnejša za naše sovražnike!

Kako je v Gorici? Mesto je mnogo trpelo. Nad polovico prebivalcev je pobegnilo. Trgovine in gostilne so večinoma zaprte. Po zraku vedno žvižga, tuli in treska. Zelo sta poškodovana oba kolodvora, posebno državni kolodvor. Tudi v sredini mesta, po Gosposki ulici in na Getu, se vidi, kako delujejo šrapneli in granate. Še hujše je na zapadni strani. Nekaj mrtvih in ranjenih je bilo tudi v slovenski sirotišnici. Nekoliko sadja in zelenjave se še dovaža na trg, sicer so pa živila jako draga. Kar je ostalo še ljudi v Gorici, so pogumni, ker imajo upanje, da Lahi Gorice ne bodo vzeli.

Cerkvene zadeve na Goriškem. V tistih župnijah na Goriškem, katere so Italijani zasedli, se je glede cerkvenih zadev izvršila izprememba. Župne matice, katere na Italijanskem vodijo svetni uradi, je najvišja vojna uprava začasno pač še pustila duhovnom. Na Italijanskem duhovniki niso vojaščine prosti, zato so morali na zasedenih župnijah nastavljeni duhovni postati vojaki, in sicer so jih pritegnili k sanitetni službi. Potem je pa italijanska vojna uprava uredila v sporazumu s škofijstvom v Vidmu zadevo teh župnij. Omenjenim vojaškim duhovnikom je večinoma podelila župnije, ki leže v poprej avstrijskih delih Goriške.

Umrli so v Kranju: Josip Deák, korporal 5. pešpolka, 1. julija; Vencelj Sigmund, pešec 91. pešpolka, 3. julija; Pavel Gecza, pešec 61. pešpolka, 7. julija; Franc Irsigler, pešec 91. pešpolka, dne 8. julija; Jurij Szimcso, korporal 66. pešpolka, dne 15. julija; Janko Matusa, pešec 53. pešpolka, 16. julija in Riste Gojić, pešec 2. pešpolka, 16. julija.

Na Premškovem pri Kranju so v nedeljo po sv. Janezu Krstniku nabrali v dveh vaseh za slepe vojake lepo svoto 53 K 17 v. Dobri ljudje! Bog Vam plačaj!

Šenčur. Tudi pri nas smo se veselili velikih zmag nad Rusi v Galiciji in smo izobesili zastave. Na praznik dne 29. junija smo imeli slovesno zahvalno mašo in smo prosili Boga, da bi tudi še nadalje blagoslovil avstrijsko orožje. V govoru nas je č. g. župnik opomnil na obletnico smrti pokojnega prestolonaslednika Franca Ferdinanda in njegove soproge. Priporočil nam je, da naj molimo v teh viharnih dneh tudi za sv. očeta, ki je v velikih stiskah. Po zahvalni pesmi se je zapela še cesarska pesem. Bog blagoslovi našo milo domovino! — Dostavek uredništva: Zgodovinsko zanimivo je to, da je potrebovala dopisnica, ki je prinesla navedeno patrijotično naznanilo iz Šenčurja v Kranj, celin 14 dnij. Seveda je prišla na poti v stik s štempiljo „Zensurirt k. u. k. Militärzensur Laibach“.

Odlikovanje. Franc Šporn iz Kranja je dobil za izkazano posebno hrabrost pred sovražnikom malo srebrno svetinjō. Boril se je ob Dnjestrju.

Duhovske vesti. Podeljena je župnija Boštanj ob Savi č. g. Engelb. Rakovec, kaplanu v Ribnici. Premoščeni so č. gg.: Ivan Borštinar, župni upravitelj v Šent Lenartu za žup. uprav. v Novo Osličjo; Josip Klopčič iz Kamnika za žup. uprav. v Šent Lenart; Franc Govekar, prefekt v zavodu sv. Stanislava v Št. Vidu nad Ljubljano, za kaplana v Ribnici; Ivan Sever s Koroške Bele v Moravče; Anton Zalokar z Brezovice v Črnomelj; Josip Markič iz Preddvora v Horjul. Nameščeni so č. gg. semeniški duhovniki oziroma novomašniki: Ivan Dežela v Preddvoru; Franc Vavpetič na Kor. Beli; Ivan Vindišar v Kamniku; Franc Učakar na Brezovici. Č. g. Anton Komlanec, prefekt v zavodu sv. Stanislava, je prestavljen za kaplana v Kranj. Kot vojna kurata sta bila vpoklicana č. gg. Leopold Erzín, kaplan v Kranju, in Martin Dimnik, kaplan v Šmartnem pri Kranju.

Na Bledu sta se naselila goriška zdravnik dr. Rojc in dr. Thoma.

Č. g. Ivan Vidmar, prej dekan v Bovcu, se je naselil v Št. Vidu pri Domžalah.

Toča je pobila. Zadnjo sredo proti peti uri popoldne je strašna toča pobila od Mavčič do Škofje Loke. Fižol je uničen, krompir poškodovan, drevje okleščeno. Ubogi kmet!

Odkar je odšel v vojsko, se je prvič oglašil dne 19. junija 1915 Franc Šetina, posestnik v Trbojah (po domače Bognar). Žena, mati in otroci so ga že zdavnaj objokovali kot mrtvega, kar pride čedno pisana dopisnica iz Omska v Sibiriji, v kateri naznanja, da je bil od Rusov ranjen in vjet, sedaj pa da je zopet zdrav. Pravi, da je že šestkrat pisal. Prvih pet pisem se je izgubilo, še-le šesto je prišlo do svojega cilja in naredilo seveda v družini neizmerno veselje. — Ljudje božji, korajžo in upanje! Marsikateri je še živ, ki ni še nikoli pisal iz vojske.

Kolera. V Ljubljani so umrli štirje vojaki za kolero. Potem se ta bolezen ni več pojavila.

Pomožni odbor za goriške begunce. V navzočnosti pokroviteljice nadvojvodinje Marije Jožefe se je osnoval na Dunaju pomožni odbor za begunce z juga. Predsednik odbora je bivši ministrski predsednik pl. Beck. Na posameznih krajih se bodo ustanovili podobori.

Slovenski begunci. Iz Podgore na Goriškem so pripeljali 600 slovenskih beguncov v taborišče v Ruprechtshofen, okraj Melk na Nižje-Avstrijskem.

Deset sinov v vojni. V Špitaliču pri Kamniku živi posestnica vdova Alojzija Drolc. Deset sinov ima, ki so vsi vojaki. Osem sinov je na bojišču. O dveh sinovih, ki sta služila pri 7. lovskem bataljonu, že od jeseni ni nobene vesti.

Sedem bratov v vojni. V bolnišnici v Kranju je 17 let star Bošnjak, ki je bil ranjen na Krnu. Ko je bilo potrjenih šest njegovih bratov v vojske, je šel on kot najmlajši prostovoljno. Pet bratov je mrtvih, dva pa ranjena.

Padel je na italijanskem bojišču junaške smrti g. dr. Ivan Merhar, profesor na c. kr. državni gimnaziji v Trstu.

Ranjeni so bili na italijanskem bojišču: rezervni nadporočnik dr. Franc Suhadolnik, c. kr. rezervni kadet Ferd. Polak, oba iz Kranja, in c. kr. rezervni poročnik Valentin Eržen iz Zgor. Bitnja pri Kranju. — Na severnem bojišču je bil ranjen kadet Alfonz Završnik iz Kranja, učitelj v Ribnici. Zadet je bil v trebuh ter se zdravi v Kolomeji.

Padli so na severnem bojišču: Jožef Benet iz Radeč; Mihael Hafner iz Stražišča; Ivan Jenko iz Mavčič; Alojzij Jeras iz Smednika; Fr. Kržič iz Zagorja ob Savi; Franc Kozjek iz Polhovega Gradca; Alojzij Kralj iz Polšnika; Anton Pavlič z Jesenic; Ivan Pivk iz Oslice; Anton Rupar iz Zminca; Franc Vrljič iz Illova pri Kranju; Franc Vozel iz Št. Lamberta; Valentin Zevnik iz Mavčič; Franc Zupan z Breznice in Peter Zupančič iz Drtije pri Moravčah.

Iz ruskega vjetništva so se oglašili: Ivan Ambrožič iz Škofje Loke je pisal iz Petropavlovskega v Sibiriji. Jakob Malovrh iz Polhovega Gradca je pisal iz Skobeljevega, Alojzij Šetina iz Št. Vida nad Ljubljano iz Petropavlovke. Alojzij Markuta iz Čadovelj pri Kranju je pisal domov iz Taškenta v Turkestanu. Andrej Zaplotnik iz Kokre se je pa oglašil iz Skobeljevega.

Kako se pozna strel. Če se pokaže v ozračju črn dim, je granata; če je pa bel dim je šrapnel.

Žitne cene. Ministrstvo je izdalo razglas, po katerem se bodo določile cene žltu, ki bodo veljavne do žetve 1. 1916. Cene so tele: Pšenica 34 K, rž 28 K, ječmen za pivovarne 28 K, ječmen za kija 26 in oves 26 K. Pri pšenici, če jo bo kdo oddal do 31. julija 1915, bo doklada znašala 4 K, do 15. avgusta 3 K, do 31. avgusta 2 K in 15. septembra 1 K; pri rži do 31. julija 2 K in do 15. julija 1 K in pri ovsu do 30. septembra 1 K doklade.

Vojaški konji. C. kr. Kmetijski družbi kranjski se izročajo konji iz vojaških konjskih bolnic, ki niso več za vojaško službo. Družba ima nalogo izločene konje dati revnim kmetovalcem, ki so konje prodali za vojsko, in jih je doslej oddala 64. Nad tisoč prošenj ima družba še nerešenih in v deželi je 300 občin, v katere se še ni moglo poslati nobenega konja. Take konje, ki se kmalu ne pozdravijo, pokončajo v bolnici ali pa jih zakoljejo in meso porabijo za vojne vjetnike. Naj tedaj kmetje ne nadlegujejo Kmetijske družbe z nepotrebni prošnjami, ker bo mogoče oddati le še semtertja kakega konja v kmetijske namene.

Prepoved žganja. Točenje žganja v smislu § 16 obrtnega zakona je razumeti tako, da se toči žganje in izpije v prostoru, kjer se prodaja. Prodaja na drobno je pa, ako se pride v lokal z odprto steklenico, se tam na toči in pijačo odnese iz prostora, ali pa če da gostilničar že prej pijačo v svojo odprto steklenico in jo stranka potem odnese. Prodaja v zaprtih (na trgovski način zamašenih) steklenicah spada k trgovini. Trgovci smejo prodajati torej žganje v zaprtih steklenicah, ne sme se pa prodajati po žganjetočih, kavarnah in gostilnah, ki nimajo priglašene trgovine z žganimi in opojnimi pijačami.

Kolera. Galicija je okužena od kolere, kakor se poroča iz raznih okrajev. Samo v Lvovu je za kolero zbolelo 120 oseb.

Razglas. Dalekosežni pomen letošnje žetve zahteva, da se žetev, dokler še stoji na polju, posebno pa še, ko je že spravljena v shrambe, štiti pred požarom. § 9 postave z dne 15./9. 1881 (drž. zak. št. 14) že itak določa, da se mora v vsaki vsaj 59 hiš obsegajoči, nepretrgano stoječi vasi postaviti jednega ali, če je treba, tudi več čuvajev, kateri opravljajo posle požarne straže, če že ni ta naloga poverjena po vrsti hišnim posestnikom. Toda tudi v manjših, nepretrgano stoječih seliščih in v seliščih z razstresenimi hišami je skrbeti za požarno stražo. Teh določil se vzlic temu, da so le v eminentnem interesu vsacega posameznika in celokupnosti, vse premalo upošteva. Straže se postavljajo, toda veliko premalo so si v svesti važne naloge, ki jim je poverjena, na drugi strani pa prebivalstvo veliko premalo ve ceniti važnost in pomen požarne straže. Vsak posameznik mora se zavedati v svojem interesu in v interesu svojega bližnjega potrebe požarne straže ter ohranitve žetve pred požarom. Zato bodi vsak posameznik požarna straža za se in za soseda! Vladati mora splošna previdnost in pozornost! Posebno naj se gleda na to, da se igranje otrok z žveplenkami in ognjem, ki je že tolikokrat imelo usodepolne posledice, samo na sebi, posebno pa blizu skednjev in gospodarskih poslopij, brezpogojno odpravi. Medsebojna pomoč in medsebojno nadzorovanje, posebno pojavljajočih se tujih elementov, bode marsikaterega obvarovalo nesreče ali kakega zločinskega naklepa. Pazite na otroke in pastirje! Pazite na berače in pojavljajoče se tuje elemente! — C. kr. okr. glav. v Kranju, dne 9. julija 1915.

Razglas. Županstvo se opozarja na podružnico „Kranj“ c. kr. društva „Avstrijskega Srebrnega Križa“ za preskrbo iz vojne se vračujočih rezervistov. Ta podružnica se je ustanovila 25. aprila t. l. in bo imela po končani vojni obilo posla, kajti v njen delokrog spada ne le materijalna podpora vračujočim se vojakom, temveč tudi preskrba dela in posla v obrtnih, trgovskih in kmečkih podjetjih imenovanim osebam. Ker znaša članarina le 3 K na leto, bi bilo želeli, da pristopijo tej podružnici, koje delokrog se razteza na ves politični okraj Kranj, tudi županstva in da gg. župani in drugi obč. funkcionarji skušajo pridobiti kar največ udov. Predsednik društva je g. Demeter Majdič, podpredsednik pa g. dekan Anton Koblar. — C. kr. okr. glav. v Kranju, dne 12. julija 1915.

Razglas. Glasom dopisa c. kr. glavarstva v Logatcu z dne 2. julija t. l. št. 10989 so vsi sejmi v celem političnem okraju Logatec zaradi kužne bolezni smrkvosti do preklica prepovedani. — C. kr. okr. glavarstvo v Kranju, dne 7. julija 1915.

Razglas. Glasom dopisa c. in kr. 5. armadnega-etapnega poveljništva je viagati ponudbe za nakup ovčje volne neposredno pri c. in kr. 5. armadnem-etapnem poveljništvu, ki bo vso na razpolago dano množino odkupilo po primerni ceni. — C. kr. okr. glavarstvo v Kranju, dne 8. julija 1915.

Razglas. Razpisanih je šest začasnih ustanov podmaršala pl. Tegethoffa v zneskih po 40 kron. Do te ustanove imajo pravico invalidi iz dopolnilnih okrajev Gradec, Celje Maribor, ki so se udeležili okupacije Bosne in Hercegovine in ki so služili pod imenovanim umrlim podmaršalom. Šele, če takih prosilcev ne bi bilo, imeli bi pravico do teh ustanov tudi invalidi iz dopolnilnih okolišev Ljubljana Celovec. Prosilci, ki nameravajo prositi za te ustanove, naj se takoj, najpozneje pa do 25. julija t. l. v svrhu informacije zglasijo pri podpisnem c. kr. okr. glavarstvu. Obenem se pa pripomni, da ni skoraj nikakega upanja, da bi imela prošnja kak uspeh, ker je drugih bolj opravičenih prosilcev preveč. — C. kr. okr. glav. v Kranju, dne 10. julija 1915.

Iz pekla pri Arrasu.

V mestu Arrasu so Nemci in mesto napadajo Francozi. Neki francoski častnik je te napade takole opisal: „Najbujnejša domišljija, najbolj živ opis ti ne more tega niti približno predočiti. Pomisli, da je naš napad pripravljalo stotero žrel, ki so bruhala ogenj, med njimi topovi najširšega premera, ter da je obstreljevanje trpelo neprenehoma štiri cele ure. Streljali smo vedno gostejše, tako da je bil ogenj zadnjih deset

minut najhujši. Topovom se je pridružila cela vrsta metalcev min, ki so lučali po 25 kil težke menilitne bombe in povzročali šum in ropot, da te je oglušil. Kakor da bi ne bilo dovolj, so še proti koncu obstreljevanja počile mine, ki so bile nameščene osem do deset metrov pod sovražnikovimi strelskimi jarki ter napolnjene z mnogimi tisoči kil streliva. Slika, ki smo jo videli, je bila nepopisna, grozna, peklu podobna. Nemške črte so na kilometre daleč izginjale v nepredirni temni plasti dima, ki se je hip za hipom zgoščala. In v tem morju dima se je razpokavalo na stotine izstrelkov, ki so zopet metali kvišku visoke oblake dima. In tako je bilo cele štiri ure. Štiri ure je morala padati na Nemce jeklena toča, da je njih topništvo nazadnje obmolnilo. Znano nam je bilo, da bo morala naša pehota po bombardiranju skočiti iz svojih jarkov, preleteti prostor do nemških žičnih ovir ter to žičevje razdreti, da pride do nemških strelskih okopov, ki so se razprostirali kakih 400 m globoko. Ne moreš si predstaviti razburjenja, ki nas je ob takih okoliščinah v v zadnjih minutah obstreljevanja obvladalo. Vsi smo gledali na ure. Kaj se utegne zgoditi? Kolikokrat že so se bili naši pešči vrgli na sovražnikove žične ograje, ko so pa prišli do roba, jih niso mogli razdreti, ker so v tistem trenutku začele nanje streljati strojne puške od spredaj in z bokov. Ali se kaj podobnega ponovi? Saj je bilo tudi po takem bombardiranju še marsikaj možno, kajti Nemci se znajo izborna zakopati in pravi mojstri so v umetnosti, da na odločilnih krajih poskrijejo strojne puške, ki napadalca v zadnjem hipu pokosé. To nam je bilo vsem v mislih, ko smo se ozirali na naše dečke, ki so z nasajenimi bodali čakali na znamenje za napad. Še pet minut! Bobnenje topov se ojača. Štiri minute! Metalci min besne; ne moreš več razločiti, ali je počil njihov izstrel, vse se združijo, zgrne v enem samem vojaškem hrumu, ki je proti njemu grmenje z neba nežna, mojstrska godba. Še tri minute! Bodala naših fantov se zablistajo v solnčnem svitu; tisoč jih je. Dve minuti... le še ena. Sapa nam zastaja, obledimo... Sedaj pa, sedaj! Naši so udrli iz svojih jarkov, gredo naprej, ob žičnih ograjah se nakopičijo, kakor da bi ne mogli čez ovire. Strojna puška začne ragljati. Mrtvaška bledica nas obide, kri nam zastaja. Ali se povrnejo? Tedaj pa se napadalci pomaknejo naprej, naše granate so bile žično ograjo predrele, in zavarovana drve naša krdela naprej. Njim sledi druga napadna črta: metalci ročnih granat. Oni naj delo dovrše.“

Darujte za „Rdeči križ“!

Kupim star gumi, šlavhe, mantelne in tudi stara kolesa. Kdor kaj ima, naj k meni prinese. P. Bizjak, Kranj 102.

Odda se

lepa meblovana soba

najrajše kakemu častniku ali vojaku, eventuelno tudi kakemu gospodu, pri Pavli Babič v Kranju.

Ako imate še kaj starega krompirja, se zglasite takoj pri R. Marencič v Kranju.

Suho, solčno stanovanje

sestoječe iz treh sob, dveh sobic, kuhinje, predsobe, hodnika i. t. d., se odda mirni stranki. Več pri upravništvu lista.

Trgovski pomočnik

špecerijske stroke, dobra moč, se sprejme takoj in pod zelo ugodnimi pogoji tu v mestu. Več pove iz prijaznosti uprava tega lista.

Oddasta se

dve lepi, meblovani sobi

s posebnim vhodom. Eventuelno je tudi kuhinja na razpolago. Natančneje pri upravi „Gorenjca“.

Zahvala.

Za vse v toliki meri izkazano sočutje povodom prebridke izgube naše preljube mamice, stare mamice, tašče, gospe

Katarine Golob

kakor tudi za mnogoštevilno spremstvo ranjce k večnemu počitku izrekam vsem velecenjenim sorodnikom, prijateljem, znancem in ostalim udeležencem mojo iskreno zahvalo.

Kranj, dne 11. julija 1915.

Matija Golob.

Čisto novo in moderno

blago za ženske in moške obleke radi prevelikega nakupa in velike zaloge prodajam

po nizki ceni

**IVAN SAVNIK
Kranj, pri Besenčanu.**